

Αγρότης στο δυσμενές περιβάλλον της Κρήτης

Του
Γιάννη Κυριωτάκη*

Είμαστε στη φάση που η αξία του ελαιολάδου είναι στην καλύτερη των τελευταίων χρόνων τιμή.

Εφέτος, ευτυχώς παρουσιάζεται μια καλή, θα μπορούσε να πει κανείς, παραγωγή και για να υπάρξει εισόδημα στην τσέπη των παραγωγών, χρειάζεται να γίνουν όλα τα απαραίτητα, ώστε να έρθει το καλό αποτέλεσμα.

Ένας παράγοντας για να υπάρξει ποιοτική και ποσοτική παραγωγή είναι η καταπολέμηση του δάκου. Δεν χρειάζονται ολιγοψίες, δεν χρειάζονται περικοπές των κονδυλίων. Χρειάζονται αυστηροί έλεγχοι στην υλοποίηση του προγράμματος δακοκτονίας. Νομίζω ότι θα πρέπει απαραίτητα, να αυξηθεί το ποσό χρηματοδότησης του προγράμματος δακοκτονίας 2020. Δυστυχώς οι παραγωγοί βρίσκονται σε δυσμενή θέση. Το

εισόδημά τους έχει εξανεμιστεί λόγω των κακών περιβαλλοντικών συνθηκών των προηγούμενων ετών, της χαμηλής ποιότητας του παραχθέντος ελαιολάδου, και των κλιματολογικών αλλοιώσεων που προέκυψαν από το νύγμα του εντόμου, δάκος, που αποτελεί την πύλη εισόδου του μύκητα.

Ένα άλλο στοιχείο που αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα στο να γίνει επιμελής καλλιέργεια από τους παραγωγούς είναι η αβεβαιότητα των αγροτών σε σχέση με την παραγωγή που λειτουργεί αρνητικά στο να επενδύσουν κάποια χρήματα (λιπάσματα, κλαδέματα κ.λ.π.) αφού συνήθως είναι χαμένος κόπος.

Οι παραγωγοί ελαιολάδου στην Κρήτη είναι, ίσως, οι μόνοι που προσπαθούν ελέω θεού και χωρίς καμιά μέριμνα από το κράτος, όταν στην βόρεια Ελλάδα υιοθετούνται συστήματα τεχνικής νομοσύνης, εμείς έχουμε ξεφύγει λίγο από τον βολόσυρο, το λικνιστήρι και το αλουσουδιάσμα και αυτό το ονομάζουμε πρόοδο.

Δημοσιεύτηκαν προ ημερών κάποια σχέδια στήριξης των παραγωγών στην Τυνησία όπου παρατηρείτε ρεκόρ παραγωγής και ποιότητας:

- Παραγωγή 350.000 τόνων.
- Εξαγωγή τους πρώτους τρεις

μήνες του 2020 146.000 τόνοι αξίας \$310.000.000.

Παρά τα παραπάνω ικανοποιητικά μεγέθη για την στήριξη του παραγωγού θεσπίστηκαν μέτρα όπως:

- α) Κρατική παρέμβαση για αποθέματα.
- β) Μέτρα για αύξηση εξαγωγών.
- γ) Αύξηση κατανάλωσης σε εθνικό επίπεδο.

δ) Δημιουργήθηκε ταμείο στήριξης ελαιουργικού τομέα με αποθεματικό \$200.000.000.

ε) Οικονομικά κίνητρα στους ξενοδόχους και στα εστιατόρια της χώρας για την αγορά εγχώριου ελαιολάδου και

στ) Παρέμβαση της κεντρικής τράπεζας για την αναδιάρθρωση χρέους 300 ελαιουργείων.

Στην Ισπανία, την πρώτη ελαιοπαραγωγική χώρα πάρθηκαν μέτρα όπως:

- α) Παρεμβάσεις που θα διαμορφώσουν ισορροπία στην αγορά και ζήτηση
- β) Αυστηροποίηση του πλαισίου ικνηλασιμότητας.
- γ) Ενίσχυση των παραγωγών μέσω της νέας ΚΑΠ.

δ) Πρότυπα ποιότητας και άλλα πολλά

Στην Ελλάδα γνωρίζεται τα μέτρα στήριξης του παραγωγού, δεν

χρειάζεται να πούμε παρακάτω. Γιατί τα λέω όλα αυτά;

Γιατί συνεχίζουν να υπάρχουν οι παθογένειες του παρελθόντος, που μας οδήγησαν εδώ.

Για να αλλάξεις πράγματα, είτε αφορούν την ποιότητα ή την ποσότητα, αειφορία, περιβάλλον, πρέπει να αλλάξει αυτό που κάνουμε με κάτι καινούριο.

Το σημερινό περιβάλλον στον αγροτικό χώρο, χαρακτηρίζεται από ακραίες συνθήκες οικονομικών και φορολογικών επιβαρύνσεων, που λειτουργούν ανασταλτικά στους μικροεισοδηματίες.

Ένα μεγάλο κεφάλαιο στην αποτυχία είναι η έλλειψη συνεργασίας μεταξύ των αγροτικών οργανώσεων και των αγροτών. Αντί να κοιτάζουμε την μεγάλη εικόνα (παγκόσμιο περιβάλλον), κοιτάζουμε τον εαυτό μας στον καθρέπτη.

Ο ανοργάνωτος αγρότης, αδυνατεί να πιέσει για την επίλυση των προβλημάτων του.

Αντέχει η οικονομία της Κρήτης και οι αγρότες της, κάτω από τις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί λόγω κορονοϊού, άλλη μια αποτυχία;

*Ο Γιάννης Κυριωτάκης είναι πρόεδρος της ΑΕΣ «Κρητικός Αγρός», και του Αγροτικού Συνεταιρισμού Επισκοπής